

даної ситуації може також бути випадок, коли до керівництва приходить людина, яка приводить за собою нову команду і «розпускає» вже спрацьований колектив і звиклих до даної роботи людей.

Студенти зазвичай не розуміють значення ОСС або взагалі не знають про нього. Тут має добре спрацювати інформаційний відділ, щоб дати хоча б основну інформацію про діяльність активістів студентського самоврядування та заохотити їх до колективної діяльності.

Важливим фактором роботи в ОСС є свідоме осмислення необхідності та користі його діяльності, адже тут не існує принципу «повинен», а існує певне бажання і відчуття відповідальності за культурний і громадський рух свого університету. Якщо студент каже «хочу», то «можу» прийде саме, адже головне – це бажання. Як-то кажуть «Цель оправдывает средства». Саме це є головним принципом діяльності ОСС. Але коли ти зрозумів, що це потрібне тобі і що ти як ніхто можеш цьому сприяти, то на допомогу приходить принцип «повинен». Великою нагородою за твою діяльність є вплив результату на інших, тобто коли інші розуміють суть справи, яку ти робиш, коли тебе пам'ятають і звертаються за допомогою, не турбуючись, що ти можеш підвести. Коли розмова йде про спільну мету, до якої йде команда, налаштована на роботу, то кожен крок має свій відтінок на будь-якій справі, кожен відіграє велику роль в складному механізмі, ім'я якому студентське самоврядування.

На мою думку, ні в якому разі ОСС не повинні прибгати методів примусу, тобто не повинні примушувати студентів до роботи в даній структурі, а повинні шукати активних і бажаючих, головне – просто всіма шляхами донести до них інформацію. А такі люди є! Можливо, їх пошук – це клопітка справа, але це того варте. Наприклад, це може бути виявлення найактивніших серед різних гуртків, переможців олімпіад, впливових старост, студентів, що дають про себе знати своїми талантами, креативністю, розумом тощо.

Отже, студентське самоврядування – це те місце, та структура, в яку потрапити не складно, і якщо це сталося, то тобі відкриті шляхи до саморозвитку, манери спілкування у колективі та справжньої дружби!

Сумський державний університет
ШЕВЧУК Д. С.

Я НЕ ХОЧУ

«Під пістолета» можна таблицю Менделєєва чи 30 томів Великої радянської енциклопедії, але це буде неприродно та не буде коштувати

затрачених на те зусиль та ресурсів. Інша справа коли це саме робити з бажанням та ентузіазмом. Як і кожна справа, студентське самоврядування має своїх людей, тих, які хочуть і можуть цим займатися. Але на їхньому шляху не все так чисто та безхмарно. Голівуд позаздрив би такому заплутаному сюжету, де наш головний герой – член ОСС. СумДУ пікчерз презентує фантастичну драму «Член ОСС».

Епізод I. Нова надія. Перший крок у дорослому житті асоціюється зі вступом до ВНЗ. Ця подія багато кого «відриває від материнського молока» та змушує задуматись над своїм подальшим напрямком розвитку. Оскільки у школі проявити свої лідерські якості на більш-менш офіційному рівні дуже складно, то ставиш студентом, відкриваються чималі перспективи. Тому дуже важливо не загубити нашого головного героя у океані студентського життя. Це вже справа старшого покоління та його успіхів у розробці PR-ходів для залучення свіжої крові.

Епізод II. Прихована загроза. Наш герой має сили та бажання, повен рішучості та ідей на шляху до увіковічення свого імені як видатного діяча ОСС, але історія не була б варта Голівуда, якби усе було так гладко. Ідеї це добре, але кожна ідея має свою ціну. Точніше це стосується втілення у життя цієї ідеї. Зразу впливають усе підводне каміння разом з мілинами бюджету і рифами непорозуміння. Слово «самоврядування» містить у собі частину «само», дуже шкідливу частину. Одна голова гарно, але дві краще. Та часто так буває, що ці голови маючи одну мету дивляться один на одного потилицями а інколи намагаються укусити. І щоб втілити у життя свої ідеї наш герой повинен повторити подвиг Геракла та подолати цю гідру. І нажалі не у всіх вистачає сил та енергії на подальшу роботу навіть якщо бар'єр подолано. І оптимістичні крики та готовність іти на амбразуру змінюються невдоволеними та розчарованими. Пропадає бажання робити щось, коли воно нікому не потрібно.

Можна розглянути альтернативний всесвіт, де ОСС - справа кожного і портрет його голови висить у кожній аудиторії. Щось знайоме... Тому цим випадком можна знехтувати. Крім того навчальні заклади існують для того навчання, а усе інше за бажанням.

Самоврядуванням, як і будь якою важливою справою повинні займатися люди, які цього хочуть. Але без підтримки інших органів навчального закладу весь лідерський альтруїзм та ентузіазм різко прямує до нуля. І історія закінчується, навіть не встигши розпочатися. Особливо прикро, коли причиною є конфлікти з іншими студентськими організаціями НЗ. Найрозповсюдженіше протистояння це ОСС vs. Профком.